EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2024 10 24
COM(2024) 491 final

2024/0273 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialiąją priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1] (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta pridėtinės vertės mokesčio (PVM) surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2024 m. kovo 26 d.) Vengrija paprašė leidimo toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių: apriboti teisę taikyti PVM, kuriuo apmokestinama ne tik verslo reikmėms naudojamų tam tikrų lengvųjų automobilių išperkamoji nuoma, atskaitą ir atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo pareigos tokių transporto priemonių naudojimą privatiems poreikiams laikyti paslaugų teikimu už atlygį. Kartu su prašymu pateikta ataskaita, kurioje pateikta procentinės dalies, kuria numatoma apriboti teisę į atskaitą, peržiūra.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2024 m. gegužės 29 d. raštu Komisija apie Vengrijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2024 m. gegužės 30 d. raštu Komisija pranešė Vengrijai, kad turi visą informaciją, kuri, Komisijos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

PVM direktyvos 168 straipsnyje nustatyta, kad apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti PVM, mokėtiną už apmokestinamiesiems sandoriams įsigytas prekes ir paslaugas. PVM direktyvos 168a straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išlaidų, susijusių su nekilnojamuoju turtu, kuris yra apmokestinamojo asmens veiklai skirto turto dalis ir kuris yra naudojamas ir verslo, ir ne verslo tikslais, atveju PVM atskaitomas tik už tą turto naudojimo dalį, kuri susijusi su apmokestinamojo asmens verslo tikslais. Pagal PVM direktyvos 168a straipsnio 2 dalį valstybės narės taip pat gali taikyti šią taisyklę išlaidoms, susijusioms su kitomis jų nurodytomis prekėmis, kurios yra veiklai skirto turto dalis. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte reikalaujama prekių, kurios yra veiklai skirto turto dalis, naudojimą privatiems poreikiams laikyti paslaugų teikimu už atlygį, jeigu PVM už šias prekes galėjo būti įtrauktas į atskaitą. Pagal šią sistemą galima susigrąžinti iš pradžių atskaitytą PVM, susijusį su naudojimu privatiems poreikiams.

Lengvųjų automobilių atveju šią sistemą taikyti sudėtinga, visų pirma todėl, kad sunku nustatyti, kada automobiliai naudojami privatiems, o kada – verslo reikmėms. Kai automobilių naudojimo duomenys yra registruojami, įmonei ir administratoriui tenka papildoma našta, nes juos reikia tvarkyti ir tikrinti.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį, valstybės narės, siekdamos supaprastinti PVM surinkimo procedūrą arba užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui, gali taikyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo PVM direktyvos nuostatų, jeigu tas priemones patvirtino Taryba.

Dabar Vengrijai pagal Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/1493[2] leidžiama iki 50 % apriboti teisę atskaityti PVM, taikomą išlaidoms, susijusioms su lengvųjų automobilių, kurie

[1] OL 347, 2006 12 11, p. 1.

[2] 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialiąją priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės

naudojami ne vien verslo reikmėms, išperkamąja nuoma, ir atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo prievolės laikyti, kad tokių lengvųjų automobilių naudojimas ne verslo reikmėms yra paslaugų teikimas už atlygį. Lengvieji automobiliai, kuriems taikoma speciali priemonė – motorinės transporto priemonės, kuriomis gali būti vežami ne daugiau kaip 9 asmenys ir kurių didžiausioji leidžiamoji masė neviršija 5 tonų. Prekėms vežti skirtoms transporto priemonėms, specialios paskirties transporto priemonėms (t. y. autokranams, priešgaisriniams automobiliams, automobilinėms betonmaišėms), transporto priemonėms, kuriomis gali būti vežami dešimt arba daugiau kaip dešimt asmenų, traktoriams ir priekaboms teisės į PVM atskaitą apribojimas nėra taikomas – šioms transporto priemonėms taikomos įprastinės taisyklės. Apmokestinamieji asmenys, nenorintys taikyti 50 % atskaitos apribojimo ir norintys taikyti PVM atskaitą iki tam tikros faktinio naudojimo verslo reikmėms dalies, gali tai daryti, jei turi išsamių įrodymų apie išperkamosios nuomos būdu įsigytų lengvųjų automobilių naudojimą verslo reikmėms. Nustatyta, kad ši speciali priemonė nustos galioti 2024 m. gruodžio 31 d. po pratęsimo, patvirtinto Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2021/1774[3].

Vengrija paprašė pratęsti leidimą riboti pirminę teisę į atskaitą nustatyta vienodo dydžio procentine norma, kad įmonėms nereikėtų tvarkyti mokesčių už naudojimą privatiems poreikiams apskaitos. Vengrija informavo Komisiją, kad priemonės pratęsimo pagrindas yra iš esmės tas, kuris yra aprašytas ankstesniame prašyme. Vengrija patvirtina, kad specialioji priemonė davė teigiamų rezultatų tiek įmonėms, tiek mokesčių administratoriams, ir nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas toliau yra pagrįstas. Pagal Tarybos įgyvendinimo sprendimo 2018/1493 5 straipsnį Vengrija taip pat pateikė PVM atskaitai taikomos procentinės dalies ataskaitą. Vengrijos nuomone, taikomas procentinės dalies apribojimas (50 %) tebėra tinkamas. Remiantis pateiktais duomenimis, apskaičiuota, kad išperkamosios nuomos būdu įsigytų įmonių automobilių naudojimo privatiems poreikiams mastas 2016–2022 m. laikotarpiu svyravo nuo maždaug 32 % iki 53 %. Kadangi įvertis grindžiamas netiesioginiais įrodymais ir prielaidomis, jis gali būti per didelis, todėl Vengrija mano, kad tinkamiausia yra 50 % pirkimo PVM atskaitos riba. Be to, mokesčių administratoriaus atliktų patikrinimų patirtis parodė, kad, kaip 2021 m., didžioji dauguma (maždaug 90–95 %) tikrintų apmokestinamųjų asmenų taiko privalomą 50 % atskaitos proporciją. Vengrijos teigimu, pagrindas ir toliau yra tai, kad apmokestinamiesiems asmenims taikant šią privalomą atskaitos proporciją nelieka pareigos atlikti detalią apskaitą ir kad 50 % naudojimo privatiems poreikiams norma yra pakankamai artima realiai situacijai.

Atsižvelgiant į teigiamą specialios priemonės poveikį mokesčių mokėtojų ir mokesčių administratorių administracinei naštai, siūloma leisti pratęsti specialios priemonės taikymo laikotarpį. Leidimas turėtų galioti dar vieną ribotą laikotarpį, t. y. iki 2027 m. gruodžio 31 d., kad būtų galima persvarstyti specialios priemonės būtinumą ir veiksmingumą, taip pat tai, ar apribojimas atskaityti iki 50 % vis dar teisingai atspindi bendrą naudojimo paskirstymą verslo ir privatiems poreikiams. Bet koks prašymas pratęsti priemonės taikymą turėtų būti pateikiamas kartu su ataskaita, kurioje peržiūrėta taikoma procentinė dalis, ir nusiųstas Komisijai ne vėliau kaip 2027 m. kovo 31 d.

---

mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, OL L 252/46, 2018 10 8, p. 44.

[3] 2021 m. spalio 5 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1774, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, OL L 360, 2021 10 11, p. 108.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Panašias nukrypti leidžiančias priemones, susijusias su teise į atskaitą, buvo leista taikyti ir kitoms valstybėms narėms (Estijai[4], Latvijai[5], Kroatijai[6], Lenkijai[7], Italijai[8] ir Rumunijai[9]).

PVM direktyvos 176 straipsnyje nurodyta, kad Taryba nustato išlaidas, už kurias PVM neatskaitomas. Kol tokios išlaidos nenustatytos, valstybėms narėms leidžiama ir toliau taikyti išimtis, galiojusias 1979 m. sausio 1 d. Todėl yra kelios esamos padėties nekeitimo nuostatos, kuriomis ribojama teisė atskaityti PVM, taikomą lengviesiems automobiliams.

Nepaisant ankstesnių iniciatyvų nustatyti taisykles, kokių rūšių išlaidoms gali būti taikomas teisės atskaityti PVM apribojimas[10], tokia nukrypti leidžianti nuostata yra tinkama, kol šios taisyklės bus suderintos ES lygmeniu.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojimas.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios priemonės taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčio surinkimo procedūrą ir užkirsti kelią

---

4 2021 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1998, kuriuo Estijai leidžiama taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, OL L 408, 2021 11 17, p. 3–5.

5 2021 m. lapkričio 9 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1968, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/2429, kuriuo Latvijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, OL L 401, 2021 11 12, p. 1–2.

6 2021 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1997, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1994, kuriuo Kroatijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio, OL L 408, 2021 11 17, p. 1–2.

7 2022 m. gruodžio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/2385, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/805/ES, kuriuo Lenkijos Respublikai leidžiama nustatyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio, OL L 315, 2022 12 7, p. 87–88.

8 2022 m. gruodžio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/2411, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio, OL L 317, 2022 12 9, p. 120–121.

9 2024 m. gegužės 24 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2024/1641, kuriuo Rumunijai leidžiama taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio, OL L 2024/1641, 2024 6 6.

10 KOM(2004) 728 galutinis, pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB, siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą (OL C 24, 2005 1 29, p. 10), atsiimtas 2014 m. gegužės 21 d., (OL C 153, 2014 5 21, p. 3).

tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Visų pirma, kadangi įmonės galėtų pasinaudoti galimybe deklaruoti ne visas prievoles, o mokesčių administratoriams tektų kilometražo tikrinimo našta, taikant 50 % apribojimą būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra, išvengiama mokesčių slėpimo, be kita ko, susijusio su neteisingai tvarkoma naudojimo laiko apskaita.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM nuostatų galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas grindžiamas Vengrijos prašymu ir skirtas tik šiai valstybei narei.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymu siekiama supaprastinti mokesčio surinkimo procedūrą panaikinant prievolę apmokestinamiesiems asmenims tvarkyti išperkamosios nuomos būdu įsigytų tarnybinių automobilių naudojimo privatiems poreikiams apskaitą ir kartu užkirsti kelią tam tikros formos PVM vengimui neteisingai tvarkant apskaitą. Todėl pasiūlytos priemonės poveikis gali būti teigiamas tiek įmonėms, tiek mokesčių administratoriui. Vengrija nurodė šį sprendimą kaip tinkamą priemonę, jis panašus į kitas anksčiau taikytas ir dabar taikomas nukrypti leidžiančias nuostatas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamos įtakos Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM.

5. KITI ELEMENTAI

Pasiūlymo galiojimo laikotarpis yra ribotas ir jame numatytos laikino galiojimo sąlygos terminas – 2027 m. gruodžio 31 d.

Jeigu Vengrija norėtų, kad šią specialią priemonę būtų leista toliau taikyti po 2027 m., tai ne vėliau kaip 2027 m. kovo 31 d. turėtų pateikti Komisijai ataskaitą, kurioje būtų peržiūrėta procentinės dalies riba, ir prašymą pratęsti priemonės taikymą.

2024/0273 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialiąją priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsniuose nustatoma apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (PVM), mokėtiną už jų įsigytas prekes ir paslaugas, jeigu jos naudojamos jų apmokestinamiesiems sandoriams. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas reikalavimas į PVM apskaitą įtraukti veiklai skirto turto naudojimą apmokestinamųjų asmenų arba jų darbuotojų privatiems poreikiams arba, platesne prasme, kitais nei tų asmenų verslo tikslais;

(2) Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/1493[2] su pakeitimais, padarytais Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2021/1774[3] Vengrijai leista iki 2024 m. gruodžio 31 d. taikyti specialią priemonę, pagal kurią, pirma, teisė atskaityti PVM už išlaidas, susijusias su lengvaisiais automobiliais, naudojamais ne vien verslo reikmėms, apribojama iki 50 % nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, o antra, nėra laikoma, kad lengvojo automobilio, įtraukto į apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, naudojimas ne verslo reikmėms yra paslaugų teikimas už atlygį, kai tam automobiliui taikomas apribojimas, leidžiamas pagal Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2018/1493 1 straipsnį, nukrypstant nuo tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto (toliau – speciali priemonė);

---

1 OL L 347, 2006 12 11, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.

2 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialiąją priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, (OL L 252, 2018 10 8, p. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1493/oj).

3 2021 m. spalio 5 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1774, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių, (OL L 360, 2021 10 11, p. 108, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1774/oj).

(3) Vengrija raštu (jį Komisija užregistravo 2024 m. kovo 26 d.) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą paprašė leidimo toliau taikyti specialią priemonę (toliau – prašymas pratęsti priemonės taikymą);

(4) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą Komisija 2024 m. gegužės 29 d. raštais prašymą pratęsti priemonės taikymą perdavė kitoms valstybėms narėms. 2024 m. gegužės 30 d. raštu Komisija pranešė Vengrijai turinti visą informaciją, būtiną prašymui įvertinti;

(5) pagal Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2018/1493 5 straipsnio antrą pastraipą Vengrija kartu su prašymu pratęsti priemonės taikymą pateikė ataskaitą, kurioje peržiūrėta procentinė dalis, kuria apribojama to įgyvendinimo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta teisė atskaityti PVM. Remdamasi šiuo metu turima informacija, t. y. mokesčių audito patirtimi ir statistiniais duomenimis, susijusiais su lengvųjų automobilių naudojimu privatiems poreikiams, Vengrija patvirtina, kad 50 % riba vis dar pagrįsta ir tebėra tinkama;

(6) specialios priemonės poveikis mokesčių mokėtojų ir mokesčių administratorių administracinei naštai supaprastinat PVM surinkimą ir užkertant kelią mokesčių slėpimui neteisingai tvarkant apskaitą yra teigiamas, todėl Komisija mano, kad tikslinga leisti Vengrijai toliau taikyti specialią priemonę;

(7) tikslinga apriboti specialios priemonės taikymo laikotarpį, kad būtų galima įvertinti jos veiksmingumą ir procentinės dalies tinkamumą. Todėl Vengrijai turėtų būti leidžiama toliau taikyti specialią priemonę iki 2027 m. gruodžio 31 d.;

(8) speciali priemonė yra proporcinga siekiamiems tikslams, t. y. supaprastinti PVM surinkimo procedūrą ir užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui, nes jos taikymo laikotarpis ir taikymo sritis yra riboti. Be to, taikant specialią priemonę nekyla rizika, kad bus pradėta sukčiauti kituose sektoriuose arba kitose valstybėse narėse;

(9) jeigu Vengrija mano, kad specialią priemonę būtina toliau taikyti po 2027 m., ji turėtų ne vėliau kaip 2027 m. kovo 31 d. pateikti Komisijai ataskaitą, kurioje būtų pateikta taikomos procentinės dalies peržiūra kartu su prašymu pratęsti priemonės taikymą;

(10) speciali priemonė turės tik nedidelį poveikį bendrai mokestinių pajamų, surenkamų galutinio vartojimo etape, sumai ir neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM;

(11) todėl Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2018/1493 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„*5 straipsnis*

Šis sprendimas nustoja galioti 2027 m. gruodžio 31 d.

Bet koks prašymas pratęsti šiame sprendime numatyto leidimo galiojimą kartu su ataskaita, kurioje peržiūrėta 1 straipsnyje nustatyta procentinė dalis, Komisijai pateikiamas ne vėliau kaip 2027 m. kovo 31 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vengrijai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė